

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Target Partners GmbH (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego TARGET VENTURES — zgłoszenie nr 13 685 565

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lutego 2019 r. w sprawie R 1685/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Wydziałem Unieważnień i w postępowaniu przed Drugą Izbą Odwoławczą EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2019 r. — PNB Banka i in./EBC

(Sprawa T-275/19)

(2019/C 213/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PNB Banka i in. (Ryga, Łotwa), Grigory Guselnikov (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Yulia Guselnikova (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: O. Behrends i M. Kirchner, prawnicy)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EBC z dnia 14 lutego 2019 r. w sprawie przeprowadzenia kontroli na miejscu w lokalach PNB Banka AS oraz spółek należących do jej grupy;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, w myśl którego EBC nie był właściwym organem nadzorczym w stosunku do PNB Banka AS w momencie wydania decyzji w sprawie przeprowadzenia kontroli na miejscu.
2. Zarzut drugi oparty na twierdzeniu, w myśl którego zaskarżona decyzja nie była „niezbędna” w rozumieniu art. 12 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego ⁽¹⁾.
3. Zarzut trzeci oparty na twierdzeniu, w myśl którego EBC nie wykonał w należyty sposób uprawnień dyskrejonalnych przysługujących mu na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.
4. Zarzut czwarty oparty na twierdzeniu, w myśl którego EBC naruszył zasadę proporcjonalności.
5. Zarzut piąty oparty na twierdzeniu, w myśl którego EBC naruszył prawo strony skarżącej do bycia wysłuchanym.
6. Zarzut szósty oparty na twierdzeniu, w myśl którego EBC naruszył ciężący na nim obowiązek dokładnego i bezstronnego zbadania i oceny wszelkich istotnych elementów każdej sprawy indywidualnie.
7. Zarzut siódmy oparty na twierdzeniu, w myśl którego EBC naruszył obowiązek należytego uzasadnienia wydanej przezeń decyzji.
8. Zarzut ósmy oparty na twierdzeniu, w myśl którego EBC naruszył zasady uzasadnionych oczekiwań oraz pewności prawa.
9. Zarzut dziewiąty oparty na twierdzeniu, w myśl którego EBC naruszył zasadę równego traktowania oraz postąpił wobec skarżących w dyskryminujący sposób.
10. Zarzut dziesiąty oparty na twierdzeniu, w myśl którego EBC naruszył art. 19 i motyw 75 rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego oraz dopuścił się nadużycia władzy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz. U. 2013, L 287, s. 63).